

TERRASSA COMISSARIAT 2013

FINANCIAL CRIMES

Poètiques en l'era del colonialisme financer

ESPAIDOS
SALA MUNICIPAL

Un projecte d' **IVÁN MEJÍA**

Juan José Martín Andrés, Cuesta/Sastre, Julie Rivera, Adrian Melis,
Alán Carrasco, Aníbal Parada, Erick Beltrán, Javier Gascón

Financial Crimes. Poètiques en l'era del colonialisme financer, d'Iván Mejía R., és el projecte guanyador de Terrassa Comissariat que ocuparà l'EspaiDos de la Sala Muncunill, del 2 de febrer de 2013 al 19 de gener de 2014. El jurat estava integrat, en aquesta oportunitat, per la crítica i curadora independent Pilar Cruz; el productor i curador de projectes d'art i educació Lluç Mayol; la directora del programa municipal d'Arts Visuals, Susana Medina; la directora de La Panera de Lleida, crítica i curadora, Glòria Picazo; l'artista i director de l'Escola Municipal d'Art de Terrassa, Gabriel Verderi, i l'artista i curadora Alexandra Laudo, guanyadora del Terrassa Comissariat 2012.

Terrassa Comissariat és una convocatòria oberta a tots els curadors emergents de Catalunya. El Servei de Cultura de l'Ajuntament de Terrassa va posar en marxa aquesta iniciativa l'any 2009 amb l'objectiu de promoure i estimular la tasca del comissariat artístic i obrir l'EspaiDos de la Sala Muncunill a noves propostes.

El cicle *Financial Crimes. Poètiques en l'era del colonialisme financer* se centra en la crisi internacional que sembla que s'accentua per esdevenir una mena de neocolonialisme financer. Un colonialisme que representa tant un anacronisme com una novetat històrica. L'anacronisme rau en el fet que torna a una modalitat de colonialisme –pròpia dels segles XVI al XIX–, en què eren les corporacions –i no pas els estats– les que ben sovint protagonitzaven l'explotació comercial; ara no són entitats comercials les que exerceixen el colonialisme, sinó el sector financer internacional. La novetat és que per primera vegada els centres financers internacionals imposen les seves polítiques no solament a l'Àfrica o a Llatinoamèrica, sinó també a Europa; i no dubten gens a l'hora d'enfonsar un país perifèric si ho consideren necessari. Efectivament, el pensament colonialista s'ha abocat també sobre si mateix.

Financial Crimes. Poètiques en l'era del colonialisme financer, proposa elaborar des de diverses coordenades –que poden ser geogràfiques, temporals, conceptuals, o bé de posicionaments– una cartografia d'aquest neocolonialisme. El cicle s'articula en set entregues, tant d'artistes del Nord com del Sud: Juan José Martín Andrés, Cuesta/Sastre, Julie Rivera, Adrian Melis, Alán Carrasco, Aníbal Parada i, finalment, Erick Beltrán; i com a amfitrió, el realitzador de vídeos o *videasta* de Terrassa Javier Gascón, que presentarà el documental *Manos arriba, esto es un contrato* (2012), que es projectarà durant tot el cicle. En conjunt, es tracta d'un desplegament de poètiques polítiques que conflueixen en la necessària negociació entre els interessos de l'economia capitalista i les exigències poètiques de la creació artística;¹ que no intenten ser un reflex de la realitat, sinó formar-ne part, ja que la crisi internacional actual també esperona diverses interpretacions i descodificacions artístiques. Un altre punt que va ser considerat per fer de curador d'aquest cicle, va ser el destacat passat industrial de Terrassa i la pertinença a una zona que s'ha anomenat *el cinturó vermell*.

Iván Mejía R., curador del cicle

1. Suely Ronik, "Políticas de la creación en la deriva internacional", dins el llibre d'actes del *Primer Encuentro Iberoamericano sobre Arte, Trabajo y Economía: "de la adversidad ivivimos!"*, p. 39

Calendari

- 2.02 > 10.03.2013..... **Juan José Martín Andrés**
Huracán laissez faire /
El miedo es el mensaje
- 16.03 > 21.04.2013..... **Cuesta/Sastre**
We are the new slaves
- 28.04 > 02.06.2013..... **Julie Rivera**
La arquitectura de la felicidad
- 08.06 > 14.07.2013..... **Adrian Melis**
Plan de producción de sueños
- 14.09 > 20.10.2013..... **Alán Carrasco**
El meu primer milió de dòlars
- 26.10 > 01.12.2013..... **Aníbal Parada**
¿Qué vas a plantar en este campo?
- 07.12 > 19.01.2014..... **Erick Beltrán**
Lo prometido es deuda
- 07.12 > 19.01.2014..... **Javier Gascón**
Manos arriba,
esto es un contrato

Del 2 de febrer al 10 de març

Juan José Martín Andrés

(Soria, Espanya, 1978)

Huracán laissez faire / El miedo es el mensaje

L'artista posarà dues obres en diàleg: l'una és *Huracán laissez faire*, un mapa del món sobre el qual esbossa els punts de partida i el recorregut de les crisis econòmiques mundials dels darrers vint anys, sense oblidar-ne els efectes en el terreny polític. I així dibuixa el que Naomi Klein identifica com la Doctrina del Xoc, amb la qual les polítiques neoliberals s'han imposat per tot el planeta. L'altra peça és *El miedo es el mensaje*, per a la qual, l'artista ha espigolat els titulars de diaris de diferents moments i latituds; ho fa per observar la potencialitat mediàtica que busca manipular la conducta. Efectivament, l'artista parteix de la fórmula mcluhiana que *El mitjà és el missatge*, per analitzar el xoc i la por com a estratègies més eficaces d'aquesta manipulació. És en aquest punt que s'entrellacen ambdues obres.

Del 16 de març al 21 d'abril

Cuesta-Sastre

(Barcelona, 1979; i Palma, 1986)

We are the new slaves

Els artistes han articulat la frase: *We are the new slaves*. Cada paraula està unida en funció d'induir la reflexió sobre l'esclavitud; però particularment sobre els *nous protagonistes*: nosaltres mateixos; i sobres les *noves maneres*. La frase no fa al·lusió a algú particularment, per bé que d'una manera o altra inquieta a tothom.

Els artistes han infiltrat la frase –més d'Altusser que no de Hegel– en diferents àmbits mitjançant cartells, tant a espais públics (en carrers o en manifestacions) com privats (fàbriques, oficines, sales d'estar); en latituds diferents (Berlín, Barcelona, Mèxic, Perú, etc.), però també per les xarxes socials. Així doncs, la frase es materialitza, es desmaterialitza, es digitalitza i té ubiqüitat, s'esdevé a diversos llocs a la vegada. La mostra a la sala d'exposició funciona com un “nus” que recull aquesta propagació.

LA ECONOMIA QUE VIENE NO ES TAN IMPREVISIBLE Plan de Emergencia Económica
 Reunidos y dominados **nadie puede pagar** El FMI dijo no: la crisis se profundiza **autoritarismo**
 Nueva etapa al borde del precipicio La corrupción bajo la alfombra **la banca, económico**
A TODO Perder a una generación **de la crisis** **el gran LA ECONOMIA**
o NADA **UN PROBLEMA** **fracaso** **A PIQUE**
Más riesgos QUE SE COMPLICAN Cautela en los mercados y clima de malhumor social
 Deuda Interna, en Aumento Economía, punto vulnerable para la estabilidad del país La desconfianza, el temor y la irritación, dentro y fuera del país, envuelven al Presidente
El país a Em **RECTIFICACIÓN** **Que Dios**
la deriva er **INCOMPLETA** **SE LOS**
Empieza gen **SE PABE** **Se pedirá un "resilver" al FMI para**
otra economía cia **Regreso al Fondo:** **promover operaciones hipotecarias**
FMI eje del Rescate **NO REVERTIRON LOS PODEROSOS CAPITALISTAS: SE RETIRARON LOS GRANDES FONDOS DE INVERSIÓN**

Del 28 d'abril a 2 de juny

Julie Rivera

(Cadis, Espanya, 1975)

La arquitectura de la felicidad

La crisi economicofinancera ha materialitzat els seus impactes als territoris fortament urbanitzats i dominats pel capitalisme especulatiu i les bombolles immobiliàries; que fan de l'arquitectura una promesa de felicitat; certament, una promesa incomplerta. En *La arquitectura de la felicidad*, Julie Rivera hi incideix, ahora que analitza la ciutat com l'escenari que condiona la conducta de qui l'habita, i l'homogeneïtat que es viu a les grans metròpolis, en les conductes, l'alimentació, els productes, etc. L'arquitectura queda com a estratègia de venda de molts altres productes associats a la idea de ciutat. Així mateix, fa visible la relació entre els nuclis urbans amb els espais comercials o de lleure, que es retroalimenten, agafant-se recursos els uns dels altres, en la competència per dominar l'escenari delirant del consum.

Del 8 de juny al 14 de juliol

Adrian Melis

(l'Havana, Cuba, 1985)

Plan de producción de sueños

Ni tan sols una economia socialista com la cubana ha pogut quedar al marge de l'impacte de la crisi internacional. En aquesta regió, el cost s'agreuja per l'acumulació de xocs externs (que han derivat en un desequilibri canviari) i per l'excessiva dependència de l'Estat, que fa de l'equilibri de la balança de pagaments, la restricció més important per al creixement econòmic. En aquest context, Adrian Melis analitza un fenomen molt habitual a les empreses estatals cubanes: el fet de quedar-se adormit durant l'horari laboral. L'artista ha convertit aquest estat d'inactivitat laboral –la becaïna– en una producció diferent, en un espai de producció activa, en una mercaderia per al mercat de l'art, que no està al marge del capitalisme, sinó que en forma part de l'estructura.

Del 14 de setembre al 20 d'octubre

Alán Carrasco

(Espanya, 1986)

El meu primer milió de dòlars

Els diners –com l’art– tenen un valor subjectiu que està basat en la creença (*credere*=crèdit=creure) que serà acceptat pels habitants d’un país o d’una zona econòmica com a sistema d’intercanvi. Partint d’aquest fet, l’artista aplega bitllets d’intis (moneda peruana) la quantitat equivalent al que va ser un milió de dòlars nord-americans en la data del seu naixement.

Carrasco investiga com durant el primer govern de l’expresident peruà García (mandat del 1985 al 1990) l’inti va tenir una devaluació tan important que va caldre la impressió de bitllets de cinc milions d’intis. Així, l’artista fa al·lusió no solament al recent i mal anomenat “miracle econòmic peruà”, sinó que planteja una lectura que va més enllà del context local i històric, posant-ho en relació amb la devaluació que està vivint avui dia l’euro, la seva possible desaparició i el context de la crisi financera internacional.

Del 26 d'octubre a l'1 de desembre

Aníbal Parada

(Buenos Aires, Argentina, 1978)

¿Qué vas a plantar en este campo?

Des de la crisi del 2008, el món de les finances ha vist en l’agricultura un nou mercat. Aquest interès sobtat dels inversors i especuladors per la terra, ve donat perquè ha vist que amb aquesta mena d’inversió no tenen cap risc de fallida. Aníbal Parada afronta aquest problema però evitant-ne la denúncia o la il·lustració. En canvi, l’artista hi pren partit en el fragment, en els plecs, en l’àmbit personal.

Aquest assaig inèdit de l’artista per a l’EspaiDOS s’assenta sobre els plecs del que actualment és una agricultura mundial transformada: excoent, polaritzadora i expandida.

Unes hectàrees de camps que envolten un petit poble, una maquinària agrícola de metall i una sèrie de personatges oriünds interactuen per construir una narrativa fragmentada entre indicis i materials per acoblar. Una anàlisi de les impulsos emocionals arran dels canvis d’estat del visitant en la seva interacció amb aquest triangle relacional ja pactat: la terra, el pagès i la maquinària pesant.

Del 7 de desembre al 19 de gener de 2014

Documental present durant tot el cicle:

Erick Beltrán

(Ciutat de Mèxic, 1974)

Lo prometido es deuda

El treball d'Erick Beltrán es caracteritza per una fina observació dels processos que defineixen, donen valor, ordenen, classifiquen, seleccionen i reproduïxen el que entenem com a coneixement, sobretot a l'hora d'elaborar discursos acadèmics, polítics, econòmics o culturals en la societat contemporània. Per fer-ho, l'artista arreplega informació o arxius, fa el diagrama dels processos, i fa insercions en mitjans de comunicació, per reflexionar sobre els mecanismes de pensament i coneixement, i la relació que els pot fer possibles. En aquest cas investiga els fluxos financers i els poders econòmics.

Javier Gascón

(Terrassa, 1972)

Manos arriba, esto es un contrato

Durant el cicle es presentarà i projectarà el documental: *Manos arriba, esto es un contrato*, de Javier Gascón, en el qual analitza la problemàtica següent: a Espanya, després d'una perllongada etapa de prosperitat promoguda per una gran bombolla immobiliària, es desferma una profunda crisi econòmica. En aquest període els ciutadans han assistit a innumbrables casos d'abusos bancaris, i ha quedat ben a la vista –i d'una manera dramàtica– la injusta llei hipotecària espanyola. La venda de productes financers com els *swap*, han provocat una enorme pèrdua econòmica a famílies i empreses, amb la destrucció consegüent de llocs de treball; de la mateixa manera, els estalvis de molts ciutadans, majoritàriament jubilats, s'han posat en perill en productes com les *preferents*. Tots aquests productes financers d'alt risc han estat comercialitzats amb el consentiment dels organismes reguladors i la connivència o incompetència política.

ESPAIDOS
SALA MUNICIPAL

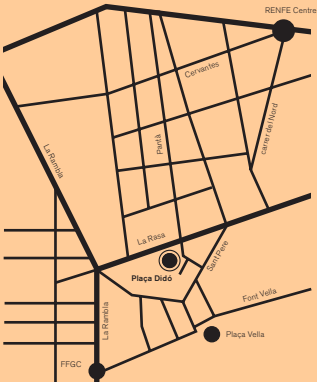
Plaça Didó 3 / carrer de La Rasa. TERRASSA
www.facebook.com/terrassa_arts_visuals

Horaris

De dimarts a divendres de 17 a 20:30 h
Dissabtes d'11 a 14h i de 17 a 20:30 h
Diumenges d'11 a 14h
Dilluns i festius tancat

Entrada gratuïta

Per visites comentades gratuïtes consulteu:
www.terrassa.cat/artsvisuals

Organitza:

Amb el suport de:

